

Em tempta, Senyor

Per Gloria A el dt., 21/02/2023 - 00:00

Em tempta la seguretat, el "saber-me-les totes",
tenir-ho "clar", no necessitar-te...
...total tinc totes les respostes...

Em tempta l'activisme. Cal fer, fer i fer,
i m'oblido del silenci, afluixo en la pregària.
Llegir la Bíblia?...quan quedi temps...

Em tempta la incoherència. Parlar massa i fer poc.
Mostrar cara de bon cristià,
però endins, on tu i jo coneixem,
tenir molt per a canviar.

Em tempta ser el centre del món.
Que els altres girin al meu voltant.
Que em serveixin en comptes de servir.

Em tempta la idolatria.
Fabricar-me un ídol amb els meu projectes,
les meves conviccions,
les meves certeses i conveniències,
i posar-li el teu nom de Déu.

Em tempta la falta de compromís.
És més fàcil passar de llarg
que baixar-se del cavall i fer la del samarità.
Hi ha tants caiguts al meu costat, Senyor,
i jo em faig el distret!

Em tempta la falta de sensibilitat,
no tenir compassió,
acostumar-me a que altres sofreixin
a tenir excuses, raons, explicacions...
que no tenen res d'Evangeli,
però que em conformen....una estona, Senyor,
perquè en el fons no puc enganyar-te.

Em tempta separar la fe i la vida.
Llegir el diari, veure les notícies
sense indignar-me evangèlicament
per l'absència de justícia i la manca de solidaritat.
Em tempta mirar la realitat sense la mirada del Regne.

Em tempta allunyar-me de la política, l'economia, la participació social...
Que s'hi fiquin els altres...
jo, cristià, de Diumenge, Missa i gràcies...
mentre hi ha atur, hospitals plens
nois i noies sense escolaritzar,
famílies sense casa ni terra...
Em diu quelcom a mi "Cristianisme"?
O es pot viure de la fe tapant-se els ulls?

Em tempta tenir temps per a tot
menys per a l'important,
i lamentar-ho però no fer res per a canviar-ho.
La família, els pares, els germans,
la pregària....a l'últim lloc;
hi ha coses més importants...les hi ha?!

Em tempta, Senyor, el descoratjament,
el difícil que a voltes es presenten les coses.
Em tempta la desesperança,
la falta d'utopia.
Em tempta deixar-ho per demà
quan cal començar a canviar avui.
Em tempta creure que et sento
quan escolto la meua veu.

Ensenya'm a discernir!
Dóna'm llum per a distingir el teu rostre.
Porta'm al desert, Senyor,
desfés-me del que em lliga,
despulla'm de les meves certeses
i posa a prova el meu amor,
...per a començar de nou, humil, senzill
amb força i Esperit per a viure fidel a tu.

Marcelo A. Murúa
